

РЕШЕНИЕ

№ 311

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 11 декември 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесети ноември през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Гешев, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д №319** по описа на съда за **2013 г.**, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от **П.Г.П.**, против решение №263 от 30.05.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №85 по описа на съда за 2013 г.

С атакуваното решение е изменено наказателно постановление №11011029 от 14.09.2012 г., на Директора на Агенцията за държавна финансова инспекция (АДФИ)-София, издадено срещу П.Г.П. в качеството му на Кмет на Община ***, с което на основание чл.10, ал.1, т.3 и чл.5, ал.1, т.4 от Закона за държавната финансова инспекция и Заповед на директора на АДФИ № ФК-10-1415/ 16.11.2011 г. и чл. 35, ал.1 и чл.32, ал.1, т.1 от Закона за държавната финансова инспекция във вр. с чл. 53, ал.2 от ЗАНН е наложена „глоба” в размер на 800 лева за извършено нарушение на чл. 41 от „Постановление №334 от 29.12.2010 г. за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2011 г.”, като намалява същата в размер на 300 лева.

Жалбоподателят твърди, че решението на първа съдебна инстанция е необосновано и постановено в нарушение на процесуалния и материалния закон. Навежда доводи в посока на налични и неустановени от първата съдебна инстанция съществени пороци на производството по налагане на административно наказание, състоящи се в налагане на общо наказание за осем отделни административни нарушения в противоречие с правилото на чл. 18 от ЗАНН. Съдържат се още доводи във връзка с неправилно посочена дата, до която задължението е следвало да бъде изпълнено. Жалбоподателят пледира, че административнонаказващият орган неправилно е приложил материалния закон, като обосновава тази си теза с липса на констатации в АУАН и НП относно наличие на авансово преведени суми от страна на Община *** по сметка на посочените като ощетени в НП учебни заведения. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт, като постанови решение по същество, с което процесното НП да бъде отменено.

Ответникът по жалбата, АДФИ - София, в писмено становище депозирано по делото възразява срещу жалбата и моли решението на Районен съд – Перник да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Окръжна прокуратура – Перник дава заключение, че жалбата е неоснователна и атакуваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Административен съд - Перник, в настоящият касационен състав, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, обсъди доводите на жалбоподателя, доказателствата по делото и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

Решението на районен съд - Перник е валидно. Правният спор е местно подсъден на Районен съд – ***, но разгледан от Районен съд – Перник по силата на определение №8 от 17.01.2013 г. на ВКС, П НО, издадено на основание чл. 43, т. 3 от НПК.

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че Кметът на Община *** и първостепенен разпоредител с бюджетни кредити на Общината не е предоставил на две училища и шест детски градини в Община *** в пълен размер средствата по единни разходни стандарти, разпределени по формули в срок до 7 работни дни от получаване на средствата от централния бюджет за делегираните от държавата дейности.

При така установеното от фактическа страна районният съд при извършваната служебна проверка на актовете, обективирали производството по налагане на административно наказание е приел същите за съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, които да са повод за отмяна на процесуално основание.

Разгледал съществото на спора, решаващият състав на Районен съд – Перник след съвкупна преценка на всички представени и събрани по делото писмени и гласни доказателства е постановил, че същите обосновават безсъмнен извод за виновно осъществяване на вменения на лицето, сочено за нарушител административнонаказателен състав. При преценка на законосъобразността на наложеното наказание е приел, че същото е определено в нарушение на чл.27 от ЗАНН и е изменил размера на глобата наложена с процесното НП, като е определил същата на 300 лв.

Административен съд – Перник, не споделя позицията на първата съдебна инстанция.

Основателни са оплакванията на жалбоподателя за наличие на допуснати съществени процесуални нарушения в производството по налагане на административно наказание, досежно решението на административнонаказващия орган да наложи едно наказание за няколко отделни нарушения на правилото на чл.41 от Постановление №334 на МС от 29.12.2010 г. за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2010 г. (наричано по-нататък ПМС №334 от 29.12.2010 г.)

Съгласно разпоредбата на чл. 42, т. 5 от ЗАНН в акта за установяване на административно нарушение следва задължително да бъдат посочени нарушените законови разпоредби. Административнонаказателно производство в процесния случай е образувано за нарушение на разпоредбата на чл. 41 от ПМС №334 от 29.12.2010 г., съгласно който текст първостепенните разпоредители с бюджетни кредити предоставят на училищата средствата по единни разходни стандарти, разпределени по формули в срок до 7 работни дни от получаването им от държавния бюджет. На кмета на Община *** е съставен акт за това, че в качеството му на първостепенен разпоредител с бюджетни кредити до изтичането на нормативно определения срок – до 29.04.2011 г. включително, не е предоставил на две училища от Община *** – ПМГ „***“ и НУ с.*** и шест детски градини дължимите целеви средства по писмо на Министъра на финансите №ФО-7 от 11.04.2011 г. в седмодневен срок от получаването им на 18.04.2011 г. от централния бюджет в общ размер на 4 428 лв. В издаденото въз основа на акта НП, за така установените нарушения, вписани в общ диспозитив, на жалбоподателя е наложено едно общо административно наказание - „глоба“ в размер на 800 лв.

Въз основа на фактите, така както са установените от първата съдебна инстанция и във връзка с доказателствената съвкупност по настоящото дело касационният съд намира, че в процесния случай в обстоятелствените части на акта и процесното НП са отразени състави на седем административни нарушения, за които е следвало да бъдат наложени отделни административни наказания. Независимо, че в случая става въпрос за една обща сума, преведена към Община ***, Кметът на Общината в качеството му на

първостепенен разпоредител с бюджетни кредити има в това си качество задължението да преведе на всяко едно училище съответната сума, съобразно разпределението по формули, с което ще изпълни задължението си, вменено му с посочената разпоредба. С всеки отделен превод (предоставяне) към конкретно училище, в срок до 7 работни дни от получаването им, на средствата по единни разходни стандарти, в точния размер, определен съобразно разпределение между всички училища по формули, кметът изпълнява задължението му вменено с нормата на чл. 41 от ПМС №334 от 29.12.2010 г. Съответно във всеки случай на липса на превод към конкретно училище, или липса на превод в срок към конкретно училище или превод в срок към конкретно училище, в размер несъобразен с разпределението по формули, кметът на съответна Община ще нарушава правилото, въведено с нормата на чл. 41 от ПМС №334 от 29.12.2010 г. и ще осъществява състав на отделно административно нарушение. Такъв е и настоящия случай. Вменено е неизпълнение на задължението по чл. 41 от ПМС №334 от 29.12.2010 г. по отношение на две конкретни училища и шест конкретно определени детски градини, но с наказателното постановление е наложено едно общо наказание.

Ако се приеме обратната теза би означавало, че кметът, в качеството му на първостепенен разпоредител с бюджетни кредити ще е изпълнил задължението си по чл. 41 от ПМС №334 от 29.12.2010 г. дори с един превод, към едно училище и в размер съответен на разпределеното по формули за съответния период.

С определянето на общо наказание в случая е нарушен основен принцип в административнонаказателното производство, въведен с нормата на чл. 18 от ЗАНН, а именно: „Когато с едно деяние са извършени няколко отделни административни нарушения или когато едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват за всяко едно от тях.“ Неприлагането на чл. 18 от ЗАНН обуславя невъзможност за съда да прецени за кое от нарушенията е наложено наказание, за да извърши контрол по реда на ЗАНН. Това е процесуално нарушение от категорията на абсолютните и винаги е предпоставка за отмяна на постановен правораздавателен акт, без произнасяне по съществото на спора.

На основание горното Районен съд – Перник като е изменил НП, с което е завършило незаконосъобразно производство по налагане на административно наказание е постановил неправилно решение, което ще бъде отменено, както следва да бъде отменено и процесното НП.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК, **Административен съд - Перник, касационен състав**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №263 от 30.05.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №85 по описа на съда за 2013 г., като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ наказателно постановление №11011029 от 14.09.2012 г., на Директора на Агенцията за държавна финансова инспекция гр.София, с което на П.Г.П. в качеството му на Кмет на Община ***, е наложена „глоба“ в размер на 800 лева за извършено нарушение на чл. 41 от „Постановление №334 от 29.12.2010 г. за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2011 г.“

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: